

Istorinis septynmečio planas

(Tęsinys. Pradžia 137 nr.).

Ateinančiame 7-metyje numatoma žymiai pagerinti žemės naudojimą. Svarbiausių žemės ūkio produktų gamyba, imant šimtui hektarų žemės ūkio naudmenų, 1965 metais žymiai padidės ir viršys dabartinę šių produktų gamybą Jungtinės Amerikos Valstijose.

Gyvulininkystės srityje svarbiausias ateinančio septynmečio uždavinys yra žymiai išvystyti mėsos, pieno, kiaušinių ir vilnos gamybą, padidinti pieno primelžimą iš vienos karvės ne mažiau kaip iki 2600 kilogramų (kolūkiuose).

Pranešimo tezėse nurodoma, kad lemiamą vaidmenį didinant pašarų gamybą turi suvaidinti kukurūzai. Iki šiol sukauptas patyrimas įtikinamai parodė, kad galima gauti ne mažiau kaip 500 centnerių žaliosios kukurūzų masės su burbulėmis iš hektaro.

Toliau apginkluojant socialistinį žemės ūkį priešakinę techniką, numatoma per septynmetį pagaminti daugiau kaip vieną milijoną traktorių, apie 400 tūkstančių grūdų kombainų ir daug kitų mašinų bei įrengimų. Numatoma iš esmės baigti iki septynmečio pabaigos elektrifikuoti visus šalies kolūkius.

Septynmečio plane numatoma neregėtu mastu vystyti statybą. Valstybinių kapitalinių įdėjimų apimtis 1959–1965 m. padidės 1,8 karto palyginti su praėjusiu septynmečiu ir bus beveik lygi visų Tarybų valdžios gyvavimo metų kapitalinių įdėjimų į liaudies ūkį apimčiai.

Kontroliniais 1959–1965 metų liaudies ūkio

vystymo skaičiais numatoma toliau visapusiškai kelti visų sąjunginių respublikų ekonomiką ir kultūrą. Šie skaičiai dar kartą primena, kad nuosekliai įgyvendinus lenininę nacionalinę politiką, broliškos savitarpio pagalbos dėka anksčiau ekonominiu ir kultūriniu atžvilgiu atsilikusios respublikos sukūrė galingą šiuolaikinę pramonę, stambų mechanizuotą žemės ūkį, platų mokyklų, mokslo ir kultūros švietimo įstaigų tinklą, išugdė gausius kvalifikuotus kadrus. Stambiosios pramonės produkcija Tarybų valdžios metais vidurinės Azijos respublikose ir Kazachstane padidėjo 50 kartų, Užkaukazės respublikose — 30 kartų, Pabaltijo respublikose (palyginti su 1940 m.) — 9,5 karto. Pastaraisiais metais buvo žymiai išplėstos sąjunginių respublikų teisės ūkinės ir kultūrinės statybos srityje. Visa tai padėjo ir padeda sparčiau vystyti kiekvienos respublikos ekonomiką ir kultūrą. Štai, pažvelkime į mūsų respublikos kaimo ūkio kontrolinius skaičius, numatytus septynmečio plane:

— Lietuvos TSR numatoma toliau industrializuoti respublikos ūkį, vystyti mašinų gamybą, lengvąją, maisto ir žuvių pramonę, sukurti chemijos pramonę;

— Tarybų Lietuvos liaudies ūkiui vystyti skiriami 12,5 milijardo rublių kapitaliniai įdėjimai sudaro dvigubai didesnę apimtį, negu per praėjusius septynerius metus;

— Bendroji pramonės produkcija per septynmetį Lietuvoje padidės daugiau kaip 1,8 karto;

— Tarybų Lietuvoje bus pastatytos naujos ir išplėtos veikiančios elektrinės;

— Tarybų Lietuvos žemės ūkis specializuosis pieno ir veislinės gyvulininkystės, mėsos ir bekono kiaušinių ūkių linija, derinama su bulvių, daržovių, cukrinių runkelių ir linų gamyba. Numatoma 1965 m. palyginti su 1957 m. padidinti grūdų ir cukrinių runkelių gamybą 1,5–1,7 karto, bulvių — maždaug 2 kartus, linų pluošto — 1,6 karto, mėsos — 1,5 karto ir pieno — 1,8–1,9 karto.

Tarybų Lietuvai, kaip ir kitoms broliškoms respublikoms, naujasis septynmečio planas atveria milžiniškas perspektyvas toliau kelti liaudies gerovę.

Artimiausiais metais tarybiniai žmonės gyvens dar geriau! Tai įtikinamai parodo septynmečio kontroliniai skaičiai apie tarybinės liaudies gerovės kilimą. Realios darbininkų ir tarnautojų pajamos per septynmetį, skaičiuojant vienam dirbančiajam, padidės vidutiniškai 40 procentų; taip pat ne mažiau kaip 40 procentų padidės realios kolūkiečių pajamos.

Mažą atlyginimą gaunančių darbininkų ir tarnautojų piniginį darbo užmokestį per septynmetį numatoma palaipsniui padidinti nuo 270–350 rublių iki 500–600 rublių per mėnesį.

Tezėse numatoma padidinti taip pat minimalias pensijas. 1966 metais numatoma padidinti minimalų pensijų dydį maždaug iki 450–500 rublių per mėnesį senatvės pensininkams mieste ir atitinkamai padidinti pensijas kaimo vietovėse.

Numatoma palaipsniui trumpinti darbo dieną ir šias priemones užbaigti 1966–1968 metais. Numatoma įvesti penkių dienų darbo savaitę, tai yra, įvesti dvi poilsio dienas per savaitę. Todėl Tarybų Sąjungoje bus trumpiausia pasaulyje darbo diena ir trumpiausia darbo savaitė.

(Pabaiga sekančiame nr.).

Visų šalių proletarai, vienykitės!

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1958 m.

lapkričio

25

ANTRADIENIS
Nr. 138(1716)

Kaina 15 kap.

Svarstomi TSKP CK lapkričio plenumo dokumentai

Pasakyta —
bus padaryta

Svarbiausias uždavinys

Šiomis dienomis iš rankų į rankas eina laikraščiai, kuriuose spausdinamos drg. N. Chruščiovo pranešimo XXI partijos suvažiavime tezės. Labai domisi šiuo istoriniu dokumentu mūsų statybininkai. Ir kaip nesidomėti. Juk „1959–1965 metų liaudies ūkio išvystymo kontroliniai skaičiai“ naujus uždavinius iškelia ir mums — statybininkams. Ateinančiame septynmečiu numatyta 181–184 proc. padidinti kapitalinius įdėjimus į gamybinės paskirties objektų statybą, 380 milijardų rublių paskirta gyvenamųjų namų statybai, 179 procentais padidės lėšų kiekis, skiriamas kultūros ir sveikatos apsaugos objektų statybai. Visi šie skaičiai aiškiai kalba, kiek padidės statybos darbai mūsų šalyje per ateinančius septynis metus.

Kasmet vis sparčiau statybos darbai mūsų mieste. Miesto gatvėse išauga vis nauji pastatai, gyventojai gauna vis daugiau gerų gyvenamųjų namų. Stai vien šiais metais mūsų statybininkai atidavė eksploatacijon du šešių butų gyvenamuosius namus. Iki Naujų metų dalis gyventojų atšvės savo įkurtuves naujame 16 butų name.

Plačiu frontu išsivystė statybos darbai šiuo metu. 1959 metais mūsų statybininkai atidavė eksploatacijon tris šešių ir vieną aštuonių butų namus. Be to, numatyta užbaigti tubdispanserio ir kinoteatro statybą. Artimiausiais metais į rikiuotę stos dabar statoma nauja plytinė ir viešbutis-restoranas.

Sava laikis visų šių darbų atlikimas reikalauja žymiai pagerinti statybos darbų mechanizavimą. Reikėtų, kad mūsų statybos aikštelėse būtų daugiau transporterių, keltuvų, ekskavatorių.

Mūsų statybos-remonto kontoros darbininkai dės visas jėgas partijos iškeltiems uždaviniams įvykdyti.

V. KELIBERDA
Zarasų statybos-remonto kontoros darbų vykdytojas

Mūsų respublikos žemės ūkio specializavimas pieno ir veislinės gyvulininkystės, mėsos ir bekono kiaušinių ūkių linija reikalauja iš mūsų, kolūkių vadovų, iš visų žemės ūkio darbuotojų ryžtingai ir atkakliai imtis pašarų bazės stiprinimo darbo. Atsilikimo gaminant pašarus įveikimas yra svarbiausias uždavinys.

Dėl silpnos pašarų bazės mūsų kolūkių smarčiai atsilieka gaminant pieną bei kitus gyvulininkystės produktus: artelė turi prastas natūralines pievas ir ganyklas, mažai paruošama šieno ir sultingų pašarų. Tuo tarpu yra galimybės per trumpą laiką pagerinti šienaujamus plotus ir ganyklas, du-tris kartus padidinti jų produktyvumą.

Vien tik 7 ha pelkėtų pievų Petruniškėse su kultūrinėmis gali duoti papildomai apie 100 tonų šieno. Čia pradėti melioracijos darbai, bet jie vykdomi labai lėtai, nes mašinos nenaudojamos, o kasama rankiniais kas-tuvais.

Prie Jakiškių kaimo buvo nusausingi laukai ir pievos. Tačiau remon-tuojant Zarasų-Kapusty-nės kelią vandenį nulei-džiantis griovys buvo užpildytas ir apie 5 ha pie-vų vėl pavirto pelkėmis, dėl ko artelė kasmet ne-tenka dešimčių tonų šie-no. Kiti sklypai irgi rei-kalingi nusausingimo bei su-kultūrinimo. Be to, melioracijos darbus rei-kia vykdyti vienu laiku ir suderinus su kaimyni-

niu Čapajevų vardo kol-ūkiu. Šiuo klausimu buvo kalbama, ir dabar tebe-lyksta derybos, tačiau praktiškai nieko nepada-ryta. Reikia, kad rajono organizacijos padėtų su-darant projektus bei są-matas, išskiriant techni-ką.

Kolūkių ganyklos dau-giausia randasi ažuoly-nuose, užžėlusiuose krū-mais. Zolė čia labai men-ka. Reikia sėti žoles lau-kuose. Galima ir būtina imtis kirvio. Tačiau be-veik 50 ha ploto išvaly-mas nuo krūmų rankiniu būdu užtruks ilgai ir pa-reikalaus daug darbo są-naudų. Geriau ir greičiau tai galima atlikti panau-dojus techniką. Tačiau, jeigu RTS melioracijos būrys ir toliau bus toks silpnas, kaip dabar, tai technikos, matyt, teks laukti ilgus metus.

Pateikdamas šiuos faktus nenoriu suversti atsakomybę už pašarų bazės stiprinimą kam nors kitam. Ne, šio dar-bo turime imtis mes, ar-telės vadovai, mobilizuo-dami šiam darbui visus kolūkiečius. Numatoma išplėsti kukurūzų, dau-giamečių bei vienmečių žolių ir kitų pašarinių kultūrų pasėlius, padidinti jų derlingumą, taip pat numatomos ir kitos priemonės. Gi įsisavinant pelkes bei kitas netinka-mas dirvas, pagalba mums būtinai reikalinga.

G. Razdobudkinas
„Raudonojo Spalio“ kolūkio pirmininkas

Deputatų dėmesiui

S. m. lapkričio 29 d. 12 val. Zarasų kultūros namų patalpose įvyks rajono Darbo žmonių deputatų tarybos aštuntoji sesija.

DIENOTVARKEJE:

Dėl visuomeninių gyvulių žiemojimo pravedimo ir priemonių pieno gamybai padidinti žiemos laikotarpio.

Pranešėjas — rajono vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas drg. Vaitkevičius.

Aukštas kolūkiečių darbo įvertinimas

ESTIJOS TSR.

Priešakiname Rakveresko rajone E. Vildės vardo kolūkyje nutarta išduoti avansu po 10 rublių už darbadienį. Tokiu būdu, vien tik per pastaruosius tris mėnesius žemės ūkio artelės nariai gavo apie 500 tūkstančių rublių.

Aukštas kolūkiečių darbo atlyginimas yra visiškai dėsningas. Apytikriais apskaičiavimais šių metų kolūkio pajamos viršys

šešis milijonus rublių, kas yra pusantro karto daugiau, palyginti su praėjusiais metais. Didesnė pajamų dalis gauta realizavus gyvulininkystės produktus. Per 9 mėnesius gauta po 46 cent kiaušienos kiekvienam 100 ha ariamos žemės ir po 290 cent pieno kiekvienam 100 ha žemės naudmenų.

Nemažos pajamos gaunamos čia iš žvė-

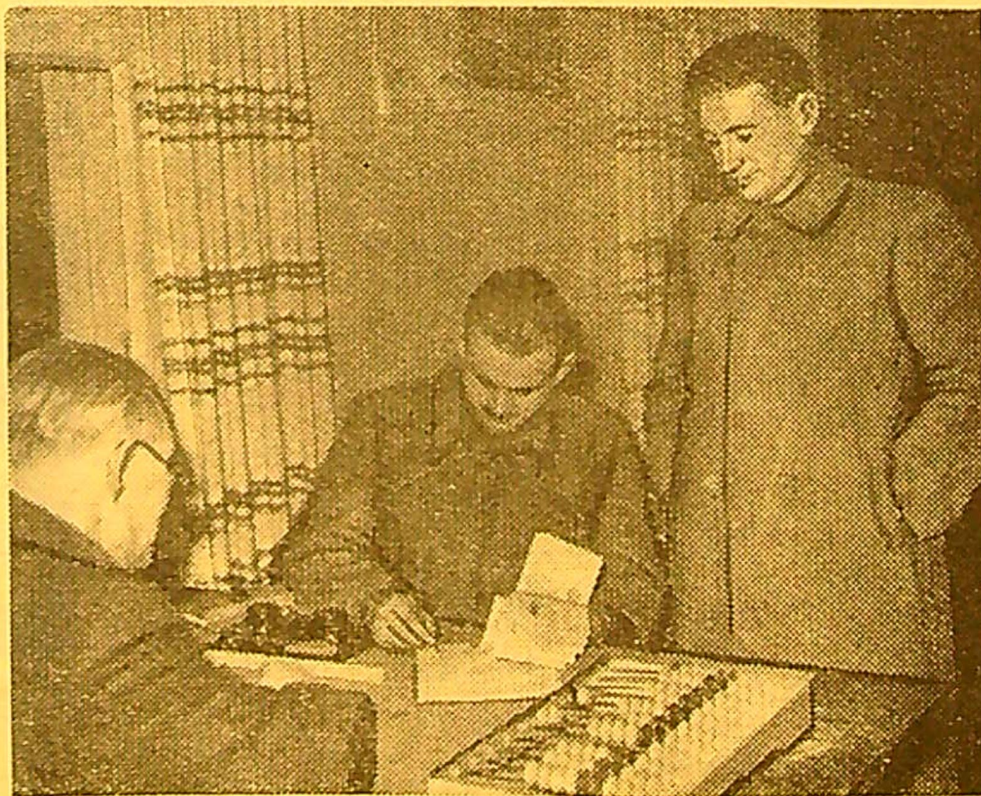
rių fermos, kuri artelėje yra viena iš didžiausių. Sekančiais metais žvėrelių skaičius artelėje padidės 15 proc. Organizuojama nauja ferma, kur bus auginamos rudinės.

Gausėjant artelės pajamoms auga ir kolūkiečių darbo atlyginimas. Taip, per pastaruosius tris mėnesius geriausia artelės kiaušinė Vė-

da Toomla gavo 8810 rublių, traktorininkas Arvedas Toimas — daugiau kaip 2500 rublių, laukininkas Undo Kereme — 2200 rublių.

Nuotraukoje: kolūkio traktorininkas Arvedas Toimas ir mechanikas Valteris Valis (dešinėje) gauna avansą už darbadienius.

E. Normano nuotr. (TASS).

Ruošti jaunimą naudingam darbui

MOKYKLOS PERTVARKYMAS — ISTORINIS BŪTINUMAS

Atvirame partiniame susirinkime Zarasų II vidurinės mokyklos dėstytojų kolektyvas susipažino su TSKP CK ir TSRS Ministrų Tarybos tezėmis „Dėl mokyklos ryšio su gyvenimu stiprinimo ir dėl tolesnio liaudies švietimo sistemos vystymo šalyje“, su giliu pasitenkinimu sutiko tezes, kaip savalaikį ir istoriškai būtiną reikalą.

Pasisakiusieji kalbėjo: „Kada įsigilini į TSKP CK ir TSRS Ministrų Tarybos tezes, tai su ypatinga jėga pajunti didžiulį mūsų partijos rūpinimąsi jaunosios kartos auklėjimu“. Buvo kalbama apie sunkumus, kurie pasitaikys pertvarkant mokyklą. Visiškai teisingai: labai sunkus dalykas, sudėtingas, bet tuo pat metu žinoma, kad daugelis šalies respublikų ir kraštų mokyklų sukaupė turtingą patyrimą dirbant naujai. Ten reikiamai įgyvendinamas mokymo ir auklėjimo ryšys su gyvenimu. Belieka tiksliai visiems mokytojams kurybiškiau, atkakliau dirbti, kad sėkmingai susidorotų su uždaviniais, iškeltais TSKP CK ir TSRS Ministrų Tarybos tezėse.

Pedagogai žadėjo panaudoti visas savo žinias ir jėgas ir kaip galima turiningiau, vaisingiau dirbti, kad drauge su visais tarybiniais mokytojais padėtų partijai ir vyriausybei auklėti naują žmogų — komunizmo statytoją. Ar visi pajėgūs atlikti šį darbą? Aišku, ne! Tezėse kalbama, kad „dviejų milijonų mokytojų armijos tarpe labai daug mokytojų, gerai įsisavinusių pedagoginį meistriškumą, bet buna atvejų, kai mokyti ir auklėti vaikus kartais pavedama asmenims, kurie nepakankamai tam yra paruošti arba savo dalykinėmis ir moralinėmis savybėmis neatitinka pedagoginio darbo reikalavimų. Sąryšyje su tuo reikėtų atestuoti rei-

kalingo mokslo nebaigusius mokytojus“. Mokytojai sveikina šią priemonę ir pritaria nužymėtiems tezėse priemonėms išgyvendinant moksleivių perkrovimą, studijuojant kalbas sąjunginių ir autonominų respublikų mokyklose. Bus teisinga, kai antrą kalbą galima bus mokyti pagal norą.

Tezėse kalbama apie pedagoginės propagandos pagerinimą gyventojų tarpe. Mokyklos partinė organizacija, sąryšyje su tuo, išreiškė iniciatyvą, vadovaujant partijos rajono komitetui, skaityti kultūros namuose pasikaitas gyventojams apie vaikų auklėjimą.

Mokyklos darbuotojai skaito teisinga palikti darbo jaunimo ir kaimo jaunimo mokyklose visas klases, pradedant trečiąja, kaip apie tai kalbama tezėse. Kartu su tuo pedagogų kolektyvas, imdamas dėmėn savo darbo patyrimą, skaito tikslinga priimti į septynmetę mokyklą vaikus nuo 8 metų amžiaus, o ne nuo 7, kaip tai yra dabar. O tam, kad norint lietuvių būtų sukurta galimybė baigus aštuonmetę mokyklą įstoti į vidurinę, būtina visas vidurines mokyklas (technikumas, vidurines bendro išsilavinimo darbo politechnines mokyklas su gamybiniu apmokymu ir kt.) paskirstyti tokiu išskaidymu, kad jos nebūtų susikonsolidavusios dideliuose miestuose, bet būtų kiekviename rajone ir kad to rajono jaunimas ruošiasi ne pagal vieną specialybę, o pagal kelias.

Susirinkimo nutarime mokytojai įsipareigojo visokeriopai gerinti pamokų kokybę ir pamokos efektyvumą pagrindu

siekti moksleivių žinių kokybės ir pažangumo pakėlimo, neprileisti mokinių nubyrėjimo, įdiegti mokyklų gyvenime savistovų apsitarnavimą, mokyti vaikus apsieiti be auklių.

J. Cemodanova

antros vidurinės mokyklos partinės organizacijos sekretoriaus pavaduotoja

KAREIVIS GRĮŽO Į KOLŪKĄ

Paskutiniaisiais tarnybos Tarybinėje Armijoje metais Sadofijus Glušakovas dažnai susimąstydavo: kur eiti po demobilizacijos? Kelių buvo daug — pasirink kur nori. Sachtoje, gamykloje, statyboje, — visur mielai priims jauną kareivį. Ir vis dėlto gimtasis kolūkis traukė daugiau.

— Na, Glušakovai, kaip nutarei pradėti savo civilinį gyvenimą, ką dirbsi? — pa-

klausė vadas, atsi-sveikindamas su juo. — Nutariau grįžti į savo kolūkį, geresnės vietos man nėra, — atsakė jis vadui. Ne daugiau kaip du mėnesius Sadofijus dirba gimtajame Zdanovo vardo kolūkyje. Bet jau spėjo parodyti savo karišką užsigrūdinimą. Glušakovas užsirekomendavo geru traktorininku. Ariant dirvas antroje brigadoje Sadofijus įvyk-

do užduotį 120—130 proc., o prieššventinėmis dienomis įvykdydavo net 180 proc. Kolūkiečiai didžiuojasi traktorininko-komjaunuolio darbu.

Sadofijus Glušakovas ne tik gerai dirba, bet ir laisvalaikį praleidžia kultūringai: skaito literatūrą, dalyvauja choro bei šokių rateliuose. Sis kolūkio vaikiną gyvena pilnakraujį gyvenimą.

G. Michailovas

GAMYBOS ORGANIZAVIMO TEMOMIS

Kolūkio pirmininko darbo diena

GREIT sukaks 10 metų, kai įsisteigė mūsų „Lenino atminimo“ kolūkis, o nuo gruodžio 9 dienos prasidės devintieji metai, kai dirbu pirmininko pareigose šioje artelėje. Pagal metus, atrodė, tai nedidelis laiko tarpas, gi žiurint pagal nuveiktą darbą, tai žymus etapas, iš pagrindų pakeitęs mūsų žmonių gyvenimą.

Visuomeninis mūsų artelės ūkis žengė didelį žingsnį pirmyn. Apie mūsų laimėjimus bei trūkumus galima daug pasakoti. Apie tai mes dažnai kalbame ir, žinoma, kalbėsime toliau. Man rodos, jog susirinkimuose, pasitarimuose bei spaudoje retai paliečiamas vadovavimo visuomeniniam ūkiui stiliaus klausimas. O juk tai yra labai reikalinga.

PAIMKIME kad ir kolūkio pirmininko darbo dienos organizavimą. Kiek būna vykusių ir nevykusių ieškojimų! Gatavų receptų šioje srityje negali būti. Visuomeninio ūkio vadovo darbo diena yra įvairi kaip ir pats kolūkio gyvenimas. Retai kada viena diena būna panaši į kitą. Ir vis dėlto, operatyviai vadovaujant kolūkio reikalams, būtina turėti tam

tikrą liniją. Mano nuomone, ta būtinoji linija yra rėmimasis aktyvu.

Nėra ko slėpti, kad per dieną norisi pabuvoti visur. Ypač pirmaisiais vadovavimo artelei metais vis bijodavau, kad ten, kur neapsilankysiu, reikalas nesiseks. Tai negalima laikyti teisingu. Koks pirmininkas be geras organizatorius, vis tiek visko jis vienas nepadarys.

SKAITAU, kad pirmininkas per dieną turi apsilankyti labiau įtemptuose darbo baruose arba ten, kur darbas nesiseka. Aplankant tokį barą, reikia ten gerai įsigilinti į visas smulkmenas. Paprastai iš ryto aš apsilankau brigadose, kontroliuoju, kaip organizuojasi kolūkiečių išėjimas į darbą bei jų paskirstymą. Apie 9 valandą atvykstu į kontorą, peržiūriu dokumentus, duodu nurodymus. Po to vėl išvykstu į laukus arba į fermas, o vakare būnu valdyboje.

SPRĘSTI klausimą, kur tą ar kitą dieną pirmininkui būtinausia apsilankyti, padeda operatyvi apskaita. Tas, kad nespėjai visur pabuvoti, neturi ypatingai jaudinti. Reikia pasitikėti laukininkystės brigadų briga-

dininkais, fermų vedėjais. Jais dirba žmonės, sugėbą savarankiškai spręsti klausimus. Tuo, kad kiekvienas jų rūpinasi visuomeniniais kolūkio reikalais, — pasireiškia partinės organizacijos, kolūkio valdybos vykdomas auklėjamasis darbas.

Kai kuriose mūsų rajono artelėse man teko matyti, kad be pirmininko parėdymo brigadininkas nedaro nė vieno žingsnio. Jis kaskart laukia nurodymų „iš viršaus“. Tokia tvarka sukausto iniciatyvą, sumenkina brigadininko vaidmenį, padaro jį ne vadovu, o tik tarpininku tarp pirmininko ir brigados narių.

PAS mus brigadininkas — pilnateisis šeimininkas. Jis pats sprendžia, kada kokį darbą dirbti, kaip paskirstyti žmones. Svarbiausią dėmesį aš skiriu darbo kokybės kontroliavimui. Pradedu brigados kultivuoti bulves arba sėti žiemkenčius, — aš tikrinu ir brigadininko rūpestingumą, ir dirbančiųjų stropumą: kad jėgai būtų švariai išskulti ir grūdai nepatektų į pelus, kad tvarkingai būtų sukrauti šiaudai, kad sėjant nebūtų apylankų, ar prisilaikoma išsėjimo normų ir t.t. Jei pastebiu netvarką — imuosi priemonių jos ištaisymui, o brigadininkui bei kolūkiečiams tenka raudonuoti prieš kolektyvą dėl prieleisto žioplumo.

PASITIKĖTI brigadininkais, fermų vedėjais, linininkystės grandininkais bei kitais atsakingais asmenimis ir kontroliuoti juos — štai principas, kurio prisilaikau vadovaujant visuomeniniam ūkiui.

Svarbu vystyti brigadininkų, grandininkų, eilinių kolūkiečių iniciatyvą. Jie dažnai užaina į valdybą su įvairiais pasiūlymais: kaip pagerinti kolūkinę gamybą, praso patarimo, kaip elgtis vienu ar kitu atveju. Dalykišką pasiūlymą visada reikia išklausti, priimti,

įgyvendinti. Tai padidina kiekvieno vadovo bei eilinio kolūkiečio atsakomybės už visuomeninio ūkio likimą jausmą.

NEGALIMA vienam spręsti pagrindinio vadovavimo ūkiui klausimų lygiai taip, kaip nerekomenduojama kviesti valdybos posėdžio dėl kiekvieno menkniekio. Valdybos posėdžiai pas mus vyksta reguliariai, ne rečiau, kaip du kartus į mėnesį. Juose apsvairstome uždavinius pagrindiniams žemės ūkio darbų laikotarpiams, susumuojame rezultatus. Esant reikalui išklausime brigadininkų, grandininkų, fermų vedėjų ataskaitas. Žinoma, išnagrinėjama taip pat atskirų gamybos šakų stovis, ūkio vystymo planai, perspektyviniai planai ir t.t. Valdybos posėdyje svarbu ne tik paruošti atitinkamą nutarimą ir priimti jį, būtina taip pat išklausti, palyginti, atkreipti dėmesį į kiekvieno valdybos nario, aktyvisto, pakviesto į posėdį, nuomonę.

Taip pat reguliariai vyksta laukininkystės brigadų narių, fermų darbuotojų susirinkimai bei pasitarimai. Deja, visuotiniai artelės narių susirinkimai pas mus yra retas reiškinys. Taip pat nepavyksta mums sušaukti brigadų įgaliotinių susirinkimo, kas galėtų būti svarbia priemone didinant kolūkiečių darbo aktyvumą, jų vaidmenį toliau keliant visuomeninį ūkį.

JAUTRI pažįra į kolūkiečio prašymus, asmeninius jo poreikius padeda stiprinti pirmininko bei valdybos narių autoritetą. Blogai, jeigu pirmininkas nežino, kaip gyvena žmonės, nesidomi jų buitimi. Sužinojau, kad susižiedavo kolūkio traktorinės brigados brigadininkas drg. Kudriašovas su kiaulininke drg. Krasnova. Pasveikinau juos, o valdybos posėdyje iškeliau klausimą išskirti lėšas vestuvinei dovanai.

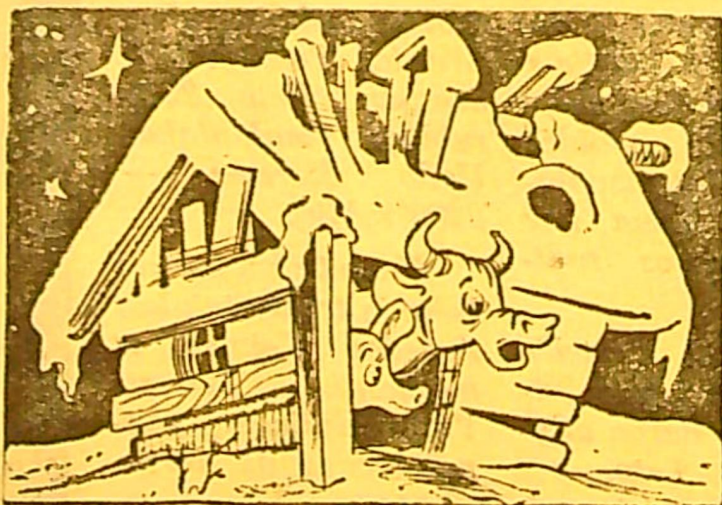
(Tęsinys 3 psl.).

„Nesantaikos obuolys“

dienos nieko dar nepadarė, o kelio įmontavimą, nes draugai Latvelis ir

Sukys nelaiko reikalingu sudaryti samatą šiems sunkus ir nenašus darbams...

D. Zimariovas

Karvė: Bepigu jiems ginčytis, kai jie gyvena šiltai ir jaukiai. O mums rieta.

Apie „Tarybų Lietuvos“ kolūkio karvidę daug kalbama ir Bikėnų apylinkės Taryboje, ir RTS, ir artelės valdyboje. Jeigu Bikėnų telefono linija sujungta su RTS, tai žinok, kad vėl vyksta kalba apie karvidę. Ir ne taip sau kalba, o ginčijasi.

Dar spalio mėnesį RTS vyr.mechanikas daug darbo reikalaujantiems procesams gyvulininkystėje mechanizuoti drg. Latvelis pareiškė, kad iki lapkričio 7 dienos montuotojai matytų sutartyje buldozerio darbų. Nežinau, kiek nes girdyklas, vidinį fermos transportą. Gi iki šios

Kolūkio pirmininkas drg. Ruseckas kalba kitaip.

— Mes neatsisakome sumokėti skolą, tačiau RTS neužbaigė atlikti numatytų sutartyje buldozerio darbų. Nežinau, kiek reikia mokėti už automatinį girdyklų bei kaba-

GREIČIAU IŠKULSI — DAUGIAU TURĖSI

Kuliamosios dūzgia

Gerą derlių šiemet išaugino „Tarybinio artojo“ kolūkio žemdirbiai. Siekdami jį išauginti, kolūkiečiai sparčiai kulia. Anksciausia kūlimą užbaigė pirmoji laukininkystės brigada, vadovaujama Artemijaus Dubnikovo. Čia iškultos visos grūdinės ir techninės kultūros, nuimtos nuo 128 ha ploto. Baigiamas kūlimas IV brigadoje, sparčiai kuliamas antroje.

Spartų kūlimą užtikrina geras darbo organizavimas. Dirbama kasdien nuo 9 val. ryto iki 7 vakaro.

Spartus kūlimas priklauso ir nuo gero mechanizatorių darbo. Traktorinės brigados brigadininkas Semionas Ignatjevas priklauso kasdien iki 6,5 tonos grūdų. Jo prižiūrimas agregatas dirba be perstojo. Po 11 tonų grūdų sudėtinga kuliamąja „Neris“ kasdien priklia Lionginas Juškėnas.

Teisingai pasielgę brigadininkai pirmiausia iškūle derlių iš sėklinių sklypų. Iš reikiamų 50 tonų vasario sėklos, jau supilta 32 tonos.

V. Raubiška

Svarbiausias dienos uždavinys

Spartų, kokybinį kūlimo darbų vykdymą, neatidėliotiną sėklų supylimą ateinančių metų sėjai, — apie tai buvo kalbama lapkričio 20 d. įvykusiame rajono kolūkių pirmininkų, brigadininkų, agronomų pasitarime. Rajono žemės ūkio inspekcijos viršininko drg. Vaitkevičiaus pranešime bei dalyvių pasisakymuose nuskambėjo neraminančios žinios dėl šio darbo uždelsimo. Iki šios dienos bendrai rajone iš viso nuo 6983 ha ploto nuimto derliaus, iškulta tik nuo 2907 ha. Dar blogesnė padėtis su sėklų fondų sudarymu.

Veislinės sėklos — aukšto derliaus laidas. Jomis kuo daugiau turi

apsirūpinti kiekvienas kolūkis. Tačiau Stalino vardo sėklininkystės kolūkyje kūlimas vyksta lėtai, neruošiamos apkeitimui sėklos. Čia dirbama viena kuliamąja. Dirbant tokiais tempais, kūlimo anksčiau kaip iki Naujų metų, aišku, neužbaigs. Drg. Kazanovui siūlė antrą kuliamąją iš RTS, tačiau jis nuo jos atsiskė. Matyt, artelės valdyba nemato, kad, šykštedama kapeikos, ji praranda rublius.

Kūlimo metu reikia organizuoti griežtą apskaitą ir grūdų saugojimą nuo grobstymo. Tai — kolūkių revizijos komisijų pareiga. Bet „Bolševiko“ kolūkio antroje laukininkystės brigadoje prie kuliamosios nebuvo sveriami grūdai. Tik kolūkiečiams primygtinai reikalaujant brigadininkas drg. Bakasejevas organizavo iškultų grūdų apskaitą.

„Tarybų Lietuvos“ kolūkio pirmininkas drg. Ruseckas užtikrina pasitarimo dalyvius, kad iki gruodžio 20 dienos artelės pilnutinai užbaigs kūlimą. Tačiau tai abejotinas pažadas. Kolūkyje nuo 212 ha ploto nuimto derliaus iškulta tik nuo 58 ha, nesupilta nė vieno kilogramo grūdų sėklai. Ir šiomis dienomis čia kuliamas labai lėtai.

Kuliant užmiršamos priešgaisrinės apsaugos taisyklės. Retai kūlimo aikštelėje pamatysi gesintuvą, kibirus ir kitas gaisro gesinimo priemones. Kolūkiečiai rūko čia pat klotimuose, ant šiau-

dy. To nemato brigadininkai, agronomai. O štai P. Cvirkos vardo kolūkio pirmos brigados brigadininkas drg. Paradnikas gerai organizavo šį dalyką. Rūkimui čia išskiriama aikštelė, brigadininkas žiūri, kad niekas iš kūrėjų nepažeidėtų taisyklių, kūlimo aikštelėje visuomet yra priešgaisrinis inventorių.

Ruduo šiemet, kaip niekuomet, kūlimo darbas palankus. Oras sausas, galima kulti po atviru dangumi. Reikia panaudoti pilnu apkrovimu kūlimo agregatus, sudaryti pastovias kūrėjų grupes, organizuoti visuomeninį kūrėjų maitinimą.

Paspartinkime kūlimo ir sėklų supylimo tempus!

Brigadininkas ieško žmonių...

Vienuoliktą valandą dininkas surenka žmones, ryto. Tyli prie klotimo stovintis traktorius „Belorus“, nedūzgia kuliamoji. Kolūkiečiai, įtraukę galvas į apykakles, slėpdamiesi nuo pirmojo šalčio, čia pat gulėdami ant šiaudų šnekučiuojasi.

— Kulsim ar nekulsim šiandien. — suabejojo vienas.

— Gal namo eisim, — pasiūlė antras. — Jei pradės kulti, brigadininkas pakvies.

— Palauksim, ne pirmą kartą taip laukiame, — suklego moterys. Vistiek neturime daugiau ką veikti.

Pasirodo, kad brigadininkas drg. Kilbauskas nuėjo ieškoti žmonių. Iš ryto atėjo keletas kolūkiečių į kūlimo aikštelę, bet aptarnauti kuliamajai jų neužteko.

Tokie faktai čia kartojasi kasdien. Pakol briga-

dininkas surenka žmones, žiūrėk, jau 10—11 valandų. Pakulės iki antros — ir pietauti. Į namus neartima. Sugaištama pora valandų. Vos pradeda tempti, vėl visi į namus skirstosi. Ir gaunasi, kad kuliamoji dirba tik 4—5 valandas per dieną, priklia po 3—4 tonas grūdų.

— O agronomas, kolūkietis kandžiai nusišypso. — Vrubliauskas tik iki Girsų parduotuvės tenukina. O iš ten jam kryžiaus keliai prasideda...

Brigadininkas kasdien ieško žmonių, agronomas girtomis akimis to nemato, o derlių kulia.. pelės.

R. Vitkus

Kalinino vardo kolūkis.

Pranešimas

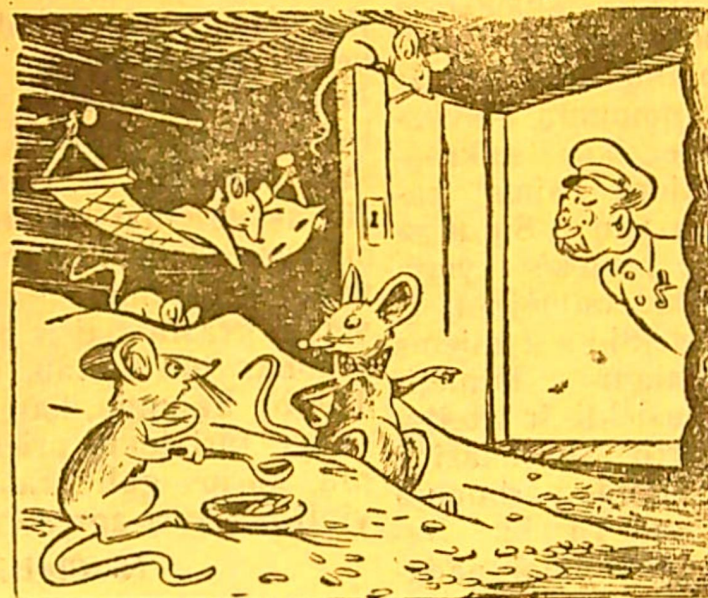
apie kūlimą ir vasarinių kultūrų sėklos supylimą rajono kolūkiuose 1958 m. lapkričio 20 d.

Eil. Nr.	Kolūkių pavadinimas	Plano vykdymas proc.		
		Iškulta grūdinių ir ankštinių	Supilta sėklų grūdinių ir ankštinių	Linų
1.	„Zemdirbio“	100,0	100,0	—
2.	„Tarybinio artojo“	76,0	64,0	40,0
3.	„Lenino atminimo“	58,9	21,7	—
4.	J. Zemaitės vardo	55,0	—	—
5.	„Bolševiko“	51,3	15,7	—
6.	Kalinino vardo	50,8	—	10,0
7.	Puškinio vardo	50,4	100,0	100,0
8.	Stalino vardo	49,1	11,7	—
9.	„Raudonojo Spalio“	48,9	28,3	—
10.	P. Cvirkos vardo	45,1	37,8	75,0
11.	„Pirmūno“	39,6	—	23,6
12.	„Garbingo darbo“	39,4	—	—
13.	„Raudonojo gyvenimo“	38,9	20,0	—
14.	„Už taiką“	34,5	33,3	—
15.	M. Melnikaitės vardo	33,9	36,3	18,1
16.	„Aušros“	32,2	—	—
17.	„Stelmužės“	31,0	39,4	—
18.	„Pažangos“	30,3	26,7	—
19.	Mičurino vardo	29,3	—	—
20.	„Tarybų Lietuvos“	27,3	—	—
21.	Čapajevų vardo	23,8	68,9	71,4
22.	Zdanovo vardo	20,4	—	—

Grendymuose tylu

Čapajevų vardo kolūkis netelės laukininkai nukasė bulbogių susidorojo su laukų ves, perarė bulvienas. Iš viso darbais. Grūdinės, pašarinės surinkta apie 500 tonų bulvių, kultūros ir linai nuimti laiku. Iš kurių supilta sėkla būsimų. Savo jėgomis ir anksčiau jų metų derliui.

negu kaimyniniai kolūkiai ar Kadangi pagrindiniai darbai

Pelė: — Gerai, brangioji, kad prisikūlėme sau grūdų anksčiau, negu tai padarė drg. drg. Bogomolnikovas ir Berentas.

jau atlikti, galima būtų suvesti apytikrius metų rezultatus. Tačiau, deja, grūdai dar ne sandėlyje, o klotimuose bei stirtose. Neiškulta ir ketvirtadalis grūdinių kultūrų derliaus.

Dar spalio mėnesį artelės valdyba nutraukė kūlimą, pasiūsdama žmones kasti bulvių. O juk kolūkyje buvo pakankamai darbo jėgos visus darbus vykdyti vienu metu. Čia neįprasta griežtai apskaičiuoti darbo jėgą, todėl ir trūksta žmonių.

Stai ir dabar grendymuose tylu. Javai iškulti tik nuo 104 ha ploto, esant jų 436 ha, nors artelė turi ir kūlimo mašinas: kombainą, vieną pusiau sudėtingą ir dvi sudėtingas kuliamąsias.

— Suspėsime iškulti. Ilga žiema priešakyje, — ramina čia pareiškia kolūkio pirmininkas drg. Bogomolnikovas ir agronomas drg. Berentas.

Kol artelės vadovai rengiasi organizuoti kūlimą, graužikai daro jėgoms didelį nuostolį. Šio darbo uždelsimas iki žiemos sukels papildomus sunkumus pervežant kūlimo agregatus užsniigtais laukais. Be to, žiemą kuliant būna didesni grūdų ir šiaudų nuostoliai. Todėl negalima uždelsti kūlimo, grūdų valymo bei sėklų supylimo.

G. Zimariovas
LKP rajono komiteto
instruktoriaus

T. Grigorjevas

„Lenino atminimo“ kolūkio
pirmininkas

NUO REDAKCIJOS: Spausdindami drg. Grigorjevo straipsnį, norime toliau testuoti pasikalbėjimą vadovavimo visuomeninei gamybai tema. Pirmininko darbo dienos organizavimas, demokratijos pagrindų vykdymas vadovaujant kolūkiui, perėjimas prie kompleksinių brigadų — šie ir daugelis kitų klausimų gali būti sėkmingai išspręsti, jeigu asmeniškai artelės vadovo patyrimas bus papildomas ir praturtinamas kūrybiško nuomonų pasikeitimo išdavoje. Tai darant svarbu ne tik parodyti teigiamas puses, bet ir neigiamas.

Pasikalbėjime apie kolūkio pirmininko darbo stilių kviečiame dalyvauti ne vien tik artelės vadovus, bet ir partinių organizacijų sekretorius, kolūkių valdybų, revizijos komisijų narius, visus kolūkiečius.

Šį straipsnį drg. Grigorjevas parašė redakcijai primygtinai prašant. Kartu jis išreiškė viltį, kad rajono kolūkių pirmininkai, ypač drg. drg. Giedraitis, Binkis ir Kazanovas, ne tik pasidalys savo patyrimu, bet ir pataisys autorių eilėse klaidų.

Kolūkio pirmininko darbo diena

(Tęsinys iš 2 psl.).

Kolūkiečiai kreipiasi pas pirmininką ir su savo vargais. Čia reikia būti atidžiam, jautriam, duoti teisingą, gerą patarimą, suteikti pagalbą.

Atvyko į mūsų kolūkį ir įstojo jo nariu Ivanas Bielovas. Jis — rūpestingas darbuotojas. O gyventi pirmomis dienomis jam buvo sunkoka: neturėjo nei namo, nei ūkio. Atėjęs pasidalijo jis savo sėklų sėklų. Klajodamas išskėliau valdybos posėdyje. Išskyrėme Bielovui paskolą namui nusipirkti. Padėjome jam ir jis tapo dar aktyvesnis, emė dirbti dar geriau. Nepasilikio be pagalbos reikiamu momentu mūsų priešakinė kiaušinė Kapitolina Lukjanova, Nikita Ivanovas ir daugelis kitų.

RYŠIUM su technikos įsigijimu, pirminin-

kui prisidėjo daug rūpestių. Dabar nuolat reikia skirti dėmesį traktorių darbui, jų remontui, apyrūpinimui degalais ir t.t. **MTS reorganizavimas, be abejo, davė naudą.** Kai kolūkis tapo pilnu technikos šeiminku, jos panaudojimas pagerėjo, traktoriai darbai dabar vykdomi geriausiais agrotechniniais terminais ir kokybiškai.

Kolūkio vadovas turi būti žodžio šeimininku. Pažadėjai — įvykdyk, priešingu atveju neteksi autoriteto. Nežiūrint pasitaikančių finansinių sunkumų, papildomą atlyginimą gyvulių augintojams, linų augintojams bei kitiems kolūkiečiams mes išmokame griežtai nustatytu laiku.

VIENA iš būtinų vadovo savybių tai — sugebėjimas matyti kas yra naujo, priešakinio,

laiku priimti ir įdiegti naujoves, surasti gamybos rezervus.

Gaminant pieną mūsų kolūkis pasiekė geriausius rezultatus rajono žemės ūkio artelių tarpe. Šią vasarą didelį pirmelį mūsų pasiekė lenktyniaujanti su mumis M. Melnikaitės vardo žemės ūkio artelė. Ten apsilankydami, mūsų gyvulių augintojai pastebėjo, kad pas kaimynus gerai organizuotas ganymas. Tam padėjo išmokamas kerdžiui papildomas atlyginimas. Pasitarėme ir nutarėme perimti šį patyrimą.

Vasarą man teko pabuvoti Glubokos kolūkiuose. Viena iš jų man patiko kukurūzų auginimo būdai. Sėjami jie kvadratinio lizdinio būdu. Grūdai lizde užberiami durpėmis. Tai naujina kovai su piktžolėmis.

TARPTAUTINĖ APŽVALGA

„Komunizmas — karštai siekiamas ir artimas tikslas“

Užsienio spauda plačiai svarsto didingą komunistinės statybos mūsų šalyje programą, kuri nubrėžta draugo N. Chruščiovo pranešimo TSKP XXI suvažiavime „1959—1965 metų TSRS liaudies ūkio vystymo kontroliniai skaičiai“ tezių projekte. Laikraščiai ir žurnalai tiek broliškos socialistinės ir mums draugiškos šalyse, tiek ir kapitalistinių Vakarų valstybėse, vieningai pripažįsta, kad nė vienas pastarojo laiko pasaulinių įvykių nepadarė tokio apstulbinančio įspūdžio, kaip ši programa. Suprantama, daugybė mūsų draugų užsienyje ir mūsų priešai skirtingai priėmė šį didingą planą, paverčiantį, kaip rašo Rumunijos laikraštis „Skyntėja“, „karščiausiai trokštamą žmonijos svajonę — komunizmą — konkrečiu ir artimu tikslu“. Jeigu socializmo stovyklos šalims ir visoms taikingosioms tautoms jis sukėlė tikrą džiaugsmą, tai imperializmo ir tarptautinės reakcijos stovykloje — sąmyšį.

Taikos ir socializmo draugai iš širdies džiaugiasi, kad Tarybų Sąjunga iš tikrųjų septynmetiais žingsniais tvirtai žengia į priekį, demonstruodama didžiulius socialistinės visuomenės santvarkos pranašumus prieš kapitalistinę. „Tarybų Sąjungos septynmetis planas, — pažymi Kinijos laikraštis „Zenmin Žibao“, — rodo, kad taikiame lenktyniavime TSRS vadovaujamos so-

cialistinės stovyklos pergalė prieš JAV vadovaujamą imperialistinę stovyklą kasdien artėja“. Darydamas tokią pat išvadą, Italijos komunistų laikraštis „Unita“ pabrėžia: „Ivykdžiusi septynmetį planą, TSRS užims pirmąją vietą tarp visų Europos šalių gamyboje vidutiniškai vienam gyventojui, o kai kuriose srityse ji viršys dabartinį JAV lygį, o kitose — priartės prie šio lygio“.

Pažangioji spauda ypatingą dėmesį taip pat skiria septynmečio plano numatytam didžiuliam tarybinių žmonių materialinės gerovės ir kultūrinio lygio kėlimui. „Didžiulis šalies pramoninio vystymo projektas užtikrina tarybiniam žmoniui smarkų jų gerovės kėlimą“, — pažymi Prancūzijos laikraštis „Jumaitė“.

Mūsų šalies liaudies ūkio vystymo programos didingumo negali nepripažinti ir buržuaziniai laikraščiai, nors kai kurie iš jų ir mėgina sumenkinti jos reikšmę. Tačiau būdinga, kad net reakcingiausi sluoksniai Vakaruose pažymi tarybinių planų realumą ir įgyvendinamumą. Pavyzdžiui, Amerikos laikraštis „Niujork Taims“ rašo: „Tarybų Sąjunga praeityje pasiekė žymių ekonominių laimėjimų, ji turi išteklių žymiems ekonominiams laimėjimams pasiekti ir ateityje“. Kartu buržuazinė spauda rimtai nerimauja dėl to, kad Tarybų Sąjungos laimėjimai pada-

rys nenaudingą imperialistiniams sluoksniams įtaką kitoms šalims. „Aišku, — pareiškia Anglijos laikraštis „Taims“, — kad tarybinių žmonių gyvenimo lygis ateinančiais metais smarkiai pakils, ir tai, savo ruožtu, padarys didelę įtaką silpnai išsivysčiusioms šalims“. „Šiose šalyse, — tarsi papildo Anglijos laikraštis „Olandijos laikraštis „Het Vaderland“ — įsiviešpataus nuomonė, kad rusų pavyzdžiu valdoma ekonomika duoda rezultatus sparčiau ir geresnius, negu sistema, kurios laikosi Vakarų šalys“. „Smarkiai pakilęs gyvenimo lygis TSR Sąjungoje, — sielvartauja „Niujork Taims“, — padidins komunistinės sistemos politinę patraukiamąją jėgą“.

Imperialistai kaip tik to daugiausiai ir bijo. Todėl jie iš visų jėgų stengiasi sutrukdyti Tarybų Sąjungai ir kitoms socialistinėms šalims taikiai kurti laimingą gyvenimą, stengiasi didinti tarptautinį įtempimą, ruošia naują karą. Bet jiems nepavyks sulaukyti nepalaujamo mūsų šalies žengimo į priekį — į komunizmą. „Mūsų, — kaip pareiškė N. Chruščiovas neseniai įvykusiam karo akademijai absolyvų priėmimo, — neveikia grasinimai ir bauginimai, tuo labiau, kad Tarybų Sąjunga, kaip žinoma, turi tokių priemonių, kurios gali pralaužti bet kurį agresorių“.

N. Čigiris

žinieriai Orleancevas, Vorobeinas, Krutiličius mėgina sužlugdyti šių priemonių įgyvendinimą ir apkalta Kozakovą, kad ji pasisavino racionalizatorių pasiūlymą. Karjeristai puola ją, matydami joje aktyvią kūrybinę darbuotoją, suprantančią savo darbo reikšmę. Darbininkai, ypatin- gai Dmitrijus Jeršovas, duoda atkirtį karjeristams bei šmeižėjams, palaikydami novatorių. Idomus dailininko Kozakovo, seno artisto Gulajevio ir jauno dramaturgo Aleksachino likimai. Jų bendravimas su darbininkų kolektyvu, su liaudimi, dvasiniai praturtina juos, įkvepia naujiems kūrybiniams darbams. Menininkas Kozakovas sukuria puikų paveikslą — priešakinio darbininko, valcavimo staklynų operatoriaus, karštai tikinčio greitu komunizmo pastatymu, Dmitrijaus Jeršovo portretą. Senas artistas Gulajevas padeda jaunam dramaturgui Aleksachi-

nui parašyti vertingą pjesę apie atsidavusią metalurgų Okunevų šeimą. Šiuos žmones jungia meilė liaudžiai, tikėjimas partijai.

Gera parodytos, šiltai autoriaus pavaizduotos jaunos moterys — partijos miesto komiteto sekretoriaus Gorbaciovo duktė studentė Kapitoliņa, kurią tėvas išauklėjo kilnių tradicijų dvasioje, sąmoninga komunistinės visuomenės kūrėja. Kapa ir jos vyras Andriejus Jeršovai — garbingi tarybinio jaunimo atstovai. Taip pat autorius ryškiai pavaizdavo darbininkę Olga Veličkiną (Liolią), fašistų suluošintą, švelnios ir gražios sielos žmogų. Skaitytojo simpatijas taip pat sukelia direktoriaus Cibisovo sekretorė Zoja. Rašytojas, komunistas V. Kočetovas savo romane kovoja už mūsų literatūros ir meno ištikimybę socialistiniam realizmui, liaudiškumo ir partiškumo principams.

I. Varlamovas

L. OVALOVAS
Varinė saga
Romanas

(Tęsinys iš 137 numerio).

— Bliau, kad jūs per aukštai įvertinate savo galimus, brangioji...

— O jūs neįvertinate užjūrio žvalgybos galimų, profesorau, — šaltai atkirto Jankovskaja. — Reikia tik duoti komandą, ir obergruppenfiureris Edingeris pakils taip aukštai...

— Deja! — nesutiko su ja Greneris. — Nei Himlerio, nei Hitlerio generolas Teiloras negali paveikti!

— Bet užtai jis gali paveikti patį poną dievą, — pašaipiai tarė Jankovskaja. — Nei Hitleris, nei Himleris negalės sutrukdyti pasiūsti jūsų Edingerį pas Abraomą.

— Tam aš neduoju sutikimo! — riktėlė Greneris. — Edingeris — sąžiningas žmogus, ir nenoriu suteikti Polmanui vietą žmogaus gyvybės kainai!

— Aš nesitariu su jumis, kaip pasielgti su Edingeriu — suriko, savo ruožtu, Jankovskaja. — Aš klausiu, ar garantuojate, kad dingus Edingeriui, jo vietoje bus paskirtas Polmanas?

— Kai dėl Polmano, aš esu tikras, tačiau, kartoju, aš nesutinku su Edingerio pašalinimu... — Per visą šio pasikalbėjimo laiką Greneris pirmą kartą atsiskuso į mano pusę. — Pone Berzini, arba kaip jūs ten! Tikluosi, jūs nesilmsite tokio darbo...

Jis, rodos, galvojo, kad Jankovskaja ruošiasi man pvesti pašalinti Edingerį.

Tačiau Jankovskaja neleido man atsakyti.

— Pagaliau pasakykite jam, kad Teiloras davė jums ypa-

tingą užduotį! — suriko ji ant manęs. — Profesorius viską matuoja asmeniniais santykiais, tačiau jis užmiršta, kad yra interesai, dėl kurių tenka užmiršti save!

— Ne, ne ir ne! — staiga riktėlė Greneris labai susijaudinęs. — Nleko nenoriu daryti dėl pono Bleiko! Jūs išmėginate mano kantrybę! Perspėsiu Edingerį...

Ir čia Jankovskaja parodė visą savo valią.

— Nešaukite! — riktėlė ji ant Grenerio. — Pavydulingas gandre!

Ir jis nedrįso atsakyti jai.

— Klausykite, — lėtai ištare ji dusliu balsu. — Edingeris — ne jūsų reikalas. Tačiau jeigu tuojau nesilmsite priemonių, kad Polmaną paskirtų į Rygą, aš niekada — girdite? — niekada nevyksiu su jumis į užjūrį. Dar daugiau, aš nusispiausiu į viską, nepabūsiu ir Teiloro — jūs mane pažįstate! — ir rytoj dingsiu iš Rygos kartu su Devisu. Kartu su Devisu! Jūs norite to?

Ir kaip tik to Greneris nenorėjo!

— Oto, Berndt! — suspiegė jis. — Kur jūs dingote?! Į svetainę įbėgo vienas iš jo tarnų.

— Kavą! Kur kava! — spiegiąčiu balsu sumurmėjo jis. — Kiek galima laukti? Ir ponas Jankovskaja, ir ponas Berzinis, ir aš, mes jau seniai laukiame...

Tarnas — nebežinau kuris tai buvo: Oto ar Berndt, — išsigandęs žvilgtelėjo į Grenerį ir po dviejų minučių — tai jau buvo drausmės stebuklas! — įnešė padėklą su kava ir likeriais.

— Laisite įpilti jums likerio? — kreipėsi Greneris į Jankovskają.

Matyt, tai reiškė, kad žvėris sutramdytas.

— Piliute, — suliko ji ir, visai kaip katė, liežuviu galu lyžtelėjusi stiklo briauną, abejingai paklausė:

— Kada skambinsite Polmanui?

— Šlaunak, — burbtelėjo Greneris ir kreipėsi į mane: — Gal jūs norite konjako?

— Norime važiuoti, — pasakė Jankovskaja. — Dar turime reikalų.

— Vėl su juo? — piktai paklausė Greneris.

— Taip, su juo, — abejingai pasakė Jankovskaja. — Ir dar tūkstantį kartų būsiu su juo, jeigu jūs nemesite savo kvailo pavyduliavimo...

Ji žengė prie išėjimo, ir Greneris paklusniai palydėjo ją.

— Jūs galite padaryti užuominą savo Polmanui, — pasakė ji jau priemenėje, — kad Edingeris jaučiasi labai blogai ir jūs, kaip gydytojas, esate labai susirūpinęs jo sveikata.

Mes vėl atsidūrėme mašinoje.

— O kur dabar? — pasidomėjau aš.

— Į cirką, — pasakė Jankovskaja. — Noriu išsiblaškyti.

Į cirką mes pavėlavome: arenoje demonstravo ar tai frečią, ar ketvirtą programos numerį, tačiau mano palydovės tai neįaudino.

Mes sėdėjome ložėje ir ji nuolaidžiai žiūrėjo tai į klounus, tai į akrobatus.

— Stai mūsų numeris, — negarsiai pasakė ji, kai paskele bė raito žonglieriaus Ramono Gonzaleso pasirodymą.

Orkestras sugrojo braviūrinį maršą, ir juodu arkliai į areną išlėkė apsirengę baltu blizgančiu tereadoro kostiumu Gonzalesas...

Pasirodo, aš pažinojau jį.

Tai buvo tas pats tamsia veidis subjektas, kuris karšiais budėdavo viešbutyje prie Jankovskajos durų.

Reikia pasakyti tiesą — jis puikiai dirbo. Jis nė minutės neleidavo sau atsikvėpti. Arklys bėgo ratą po ratą, o tuo metu jis atliko įvairius vingius ir šuolius. Gonzalesui mesdavo įvairius sviedinius, lėkštes, špagas, o jis sugaudavo juos jodamas ir priversdavo suktis ir pakilti aukšty, tuo tarpu grodamas lūpine armonikėle kažkokias meksikiečių melodijas. Tačiau nuostabiliausia buvo jo mokėjimas šaudyti. Jis iš tikrųjų buvo pirmaeilis, tikriau — fenomenalus snaperis!

(Bus daugiau).

Perskaitykite šią knygą

„Broliai Jeršovai“

Neseniai išėjo garsaus tarybinio rašytojo V. Kočetovo naujas kūrinys „Broliai Jeršovai“ (rusų kalba). Savo naujoje knygoje autorius atvaizdavo įvykius, susietus su tarybinės liaudies kova už TSKP XX suvažiavimo nutarimų įgyvendinimą. Romane „Broliai Jeršovai“ rašytojas atvaizdavo gyvenimą vienos darbininkų šeimos, Jeršovų dinastijos, kuriančios mūsų sunkiąją pramonę. Tai romanas apie TSRS darbininkų klasę. Pasinaudodamas darbščių Jeršovų šeimos bei geresnės inteligencijos dalies atstovų pavyzdžiu, autorius plačiai parodo visuomeninį šalies gyvenimą 1956—1957 metų laikotarpiu.

Romano centre — didelės darbininkų Jeršovų šeimos likimas. Senas aukštakrosnių cecho vyresnysis meistras Platonas Timofejevičius, me-

talurgai Dmitrijus ir Andriejus, šoferis Stepanas, buvęs gamyklos darbininkas, o dabar teatro direktorius Jakovas Jeršovai — tikrą darbininkų gvardijos atstovai.

Karjeristas inžinierius Orleancevas intrigų pagalba išgyvendina iš cecho užsitarnavusį aukštakrosnininką komunistą Platoną Timofejevičių. Savo garbėtroškiškų užmačių vykdymo įrankiu Orleancevas panaudojo antitarybiškai nusiteikusių išradėjų — nevykėlių inžinierių Krutiličių. Krutiličius rašo skundus, šmeižia sąžiningą ūkinį darbuotoją, gamyklos direktorių komunistą Cibisovą.

Jauna inžinierė Iskra Kozakova, atvykusi iš Maskvos kartu su savo vyru dailininku Kozakovu, Platonui Timofejevičiui padedant, parengė eilę priemonių, skirtų cecho darbui pagerinti. In-

SKAITYTOJAU!

Neužmiršk užsiprenumeruoti
1959 metams
rajoninį laikraštį
„PERGALĖ“

Laikraštis išeina 3 kartus per savaitę

Prenumeratos
kaina:

1 mėn. — 1,95 rub.

3 mėn. — 5,85 rub.

metams — 23,40 rub.

Prenumeratą priima ryšių ir „Sąjunginės spaudos“ skyriaus bei agentūros, visuomeniniai spaudos platintojai, kolūkių laiškinių ir apylinkių Tarybų sekretoriai.

Užsiprenumeruokite ilgesniam laikui!

Redaktoriaus pavaduotojas V. BARANOVSKIS.

Zarasų M. Melnikaitės v. vidurinės mokyklos mokytojai ir aptarnaujantis personalas reiškia gilią užuojautą bendradarbei MALINAUSKAITEI Jadvygai, dėl jos tėvelio mirties.